

[Forsvarsministeren]

Som det er kendt, offentliggør hverken USA, Sovjetunionen eller andre atommagter, om der er kernevåben om bord på de enkelte fartøjer. Som det ligeledes er kendt, er den danske atompolitik kendt af i hvert fald de øvrige NATO-lande, og vi har ingen grund til at tro, at den ikke respekteres af disse lande.

Det er i øvrigt bemærkelsesværdigt, at spørgsmålet om mulig atombevæbning tilsyneladende alene rejses, når et større orlogsfartøj fra USA eller England aflægger besøg i en dansk havn. Hvis det er udtryk for en bekymring for sikkerheden for den danske befolkning, finder jeg, at man måske snarere burde rette opmærksomheden mod tilstedeværelsen af atombærende Warszawapagtenheder i det danske nærrområde.

Albrechtsen (VS):

Det sidste spørgsmål har jeg bestemt ikke noget imod at vi i den kommende tid går nærmere ind i, men jeg må altså konstatere, at ministeren agter at opretholde den særdeles spinkle illusion, som er tilbage, om, at den danske atompolitik respekteres. Det er jo høfligheden, der hindrer ministeren i at skaffe befolkningen sikkerhed i denne sag. På grund af misforstået høflighed skal befolkningen tåle risikoen.

Jeg har ingen grund til at betvivle de oplysninger, som f.eks. Ekstra Bladet og Land og Folk har fremlagt, og som ud over de oplysninger, ministeren var inde på, også indeholder referencer til amerikanske eksperter. Det var oplysninger, der førte til, at Ekstra Bladet blev kylet ud af amerikanerne, da de var på besøg. Man har åbenbart ramt et særdeles ømt punkt; sandheden er ganske ilde hørt.

Jeg mener, at tvivlen må komme befolkningen til gode. Denne sag bygger på en utrolig mangel på oprigtighed, en utrolig mangel på sammenhæng mellem ord og realiteter, og det burde få konsekvenser – der burde indføres rene linjer. Forudsætningen for, at et demokrati kan fungere, er også, at der er rene linjer, sådan som man etablerer det på New Zealand.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om det er rigtigt, sådan som det har været fremme, at grunden til dette provokerende flådebesøg i virkeligheden er USAs ønske om at afprøve,

om Danmark ville følge New Zealands eksempel. Er det simpelt hen USAs ønske gennem så åbenlys en manøvre at demonstrere, at små NATO-lande i hvert tilfælde ikke skal bestemme – det skal USA nok sørge for – hvor der skal være atomvåben? Er anledningen til besøget, at man klart vil demonstrere, at spørgsmålet om en atomvåbenfri zone er noget, USA agter at afgøre, og ikke noget, danskerne skal bestemme? Er det det, der er baggrunden for besøget?

Thoft (SF):

Forsvarsministeren antydede, at det var mere hensigtsmæssigt, hvis vi beskæftigede os med de Warszawapagtenheder, som sejler rundt i vores nærrområde. I den udstrækning, forsvarsministeren inviterer Warszawapagtsflådestyrker til at ligge i Københavns havn eller i Århus havn, sådan som det jo er sket med »Iowa« og »Ticonderoga«, er det da klart, at vi i fredsbevægelsen og på venstrefløjen også må interessere os for, hvorvidt der er atomvåben om bord på disse skibe. Så hvis forsvarsministeren vil sørge for at invitere Warszawapagtskrigsskibe på samme måde, som han har inviteret NATO-krigsskibe, er det da en simpel sag at klare. Men som bekendt – og det går jeg ud fra at ministeren også ved – har vi en traktat om uskadelig gennemsejling i Bælterne, og den kan vi ikke så let røre ved, og det er mig bekendt heller ikke ministerens holdning, at der skal røres ved den.

Det sidste spørgsmål, jeg vil stille, er følgende: vi har ingen grund til at tro, sagde ministeren, at USA ikke skulle respektere de danske ønsker. Kan ministeren garantere os, at der ikke er atomvåben om bord?

Forsvarsministeren (Engell):

Hr. Albrechtsen stillede ét konkret spørgsmål, og det drejede sig om baggrunden for denne øvelse. Lad mig først sige, at der er tale om en type af øvelser, Baltop, som har fundet sted siden 1971, så der er ikke noget nyt i det. Alene af den grund må jeg afkræfte de forskellige overvejelser, som hr. Albrechtsen er fremme med om selve baggrunden for øvelsen. Der er tale om, at man har aflagt et besøg her; det finder jeg er fuldstændig naturligt, og det er i fuld overensstemmelse med det gode forhold, der hersker mellem de